



Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

19 päivänä maaliskuuta 2015*

Polkumyynti — Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuonti — Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyynnitullin laajentaminen koskemaan kyseistä tuontia — Toimenpiteiden kiertäminen — Yhteistyön puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 13 ja 18 artikla — Perusteluvollisuus — Arviointivirhe

Asiassa T-412/13,

Chin Haur Indonesia, PT, kotipaikka Tangerang (Indonesia), edustajinaan asianajajat T. Müller-Ibold ja F.-C. Laprèvote,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Boelaert, avustajanaan asianajaja R. Bierwagen,

vastajana,

jota tukevat

Euroopan komissio, asiamiehinään J.-F.Brakeland ja M. França,

ja

Maxcom Ltd, kotipaikka Plovdiv (Bulgaria), edustajinaan asianajaja L. Ruessmann ja solicitor J. Beck,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnitullin laajentamisesta koskemaan Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, 29.5.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 501/2013 (EUVL L 153, s. 1) osittaista kumoamista,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. van der Woude (esittelevä tuomari) sekä tuomarit I. Wiszniewska-Białecka ja I. Ulloa Rubio,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

kirjaaja: hallintovirkkamies S. Spyropoulos,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.9.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantajana oleva Chin Haur Indonesia, PT on Taiwanista peräisin oleva yritys, joka tuo Indonesiasta lähtöisin olevia polkupyöriä Euroopan unioniin. Se riitauttaa sen, että lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 3.10.2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 (EUVL L 261, s. 2) käyttöön otettu lopullinen polkumyöntitulli on laajennettu koskemaan tiettyjä indonesialaisia yrityksiä.

Pääasialliset alun perin toimitetut polkumyöntimenettelyt ja tukien vastaiset menettelyt

- 2 Euroopan yhteisöjen neuvosto otti lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyöntitullin lopullisesta kantamisesta 8.9.1993 annetulla asetuksella (ETY) N:o 2474/93 (EYVL L 228, s. 1) käyttöön 30,6 prosentin suuruisen lopullisen polkumyöntitullin Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa.
- 3 Neuvosto päätti polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 antamansa asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51, oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22; jäljempänä perusasetus)), ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan (josta on tullut perusasetuksen 11 artiklan 2 kohta) mukaisesti suoritettujen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen pitää lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa 10.7.2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1524/2000 (EUVL L 175, s. 39) voimassa 30,6 prosentin suuruisen polkumyöntitullin.
- 4 Asetuksen N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan (josta on tullut perusasetuksen 11 artiklan 3 kohta) mukaisesti suoritettujen välivaiheen tarkastelun jälkeen neuvosto päätti lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Vietnamista peräisin olevien polkupyörien tuonnissa sekä lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1524/2000 muuttamisesta 12.7.2005 annetulla asetuksella (EY) N:o 1095/2005 (EUVL L 183, s. 1) nostaa voimassa olevan polkumyöntitullin 48,5 prosenttiin.
- 5 Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti suoritettujen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto päätti lokakuussa 2011 täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 pitää voimassa 48,5 prosentin suuruisen polkumyöntitullin.
- 6 Euroopan komissio ilmoitti huhtikuussa 2012 Euroopan unionin virallisessa lehdessä aloittavansa tukien vastaisen menettelyn Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11.6.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 (EUVL L 188, s. 93) 10 artiklan nojalla.

- 7 Komissio antoi yhtäältä 22.5.2013 päätöksen 20013/227/EU Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn päättämisestä (EUVL L 136, s. 15) ottamatta käyttöön muita tukien vastaisia toimenpiteitä. Toisaalta neuvosto antoi perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen 29.5.2013 asetuksen (EU) N:o 502/2013 (EUVL L 153, s. 17) täytäntöönpanoasetuksen N:o 990/2011 muuttamisesta.

Toimenpiteiden kiertämistä koskeva menettely

- 8 Komissio vastaanotti 14.8.2012 European Bicycle Manufacturers Associationin (EBMA) kolmen unionin polkupyöränvalmistajan puolesta esittämän pyynnön tutkia Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä ja asettaa kirjaamisvelvoite Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähetettyjen polkupyörien tuonnille riippumatta siitä, oliko alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia.
- 9 Komissio antoi 25.9.2012 asetuksen (EU) N:o 875/2012 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä polkupyörien tuonnilla Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta tai Tunisiasta, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta (EUVL L 258, s. 21).
- 10 Kyseisellä tutkimuksella pyrittiin muun muassa selvittämään, oliko kaupan rakenteessa tapahtunut väitettyjä muutoksia sen jälkeen, kun polkumyöntitullia korotettiin vuonna 2005. Se koski 1.1.2004 ja 31.8.2012 välistä ajanjaksoa (jäljempänä tutkimusajanjakso). Tarkempia tietoja kerättiin 1.9.2011–31.8.2012 väliseltä ajanjaksolta (jäljempänä raportointijakso) sen tutkimiseksi, olivatko voimassa olleiden toimenpiteiden korjaavat vaikutukset mahdollisesti heikentyneet ja esiintyikö polkumyyntiä.
- 11 Kantajalle ilmoitettiin 26.9.2012 toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen aloittamisesta, ja se sai tuolloin myös vapautusta koskevan lomakkeen. Sitä kehoitettiin vastaamaan lomakkeeseen sähköisesti viimeistään 2.11.2012.
- 12 Komissio vastaanotti 5.11.2012 kantajan lähettämän vapautusta koskevan lomakkeen paperikappaleen. Kantaja ilmoitti kyseisellä lomakkeella muun muassa, ettei se ollut harjoittanut perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kokoonpanotoimintaa kolmannessa maassa.
- 13 Komissio lähetti 27.11.2012 kantajalle kirjeen, jossa se kehotti tätä antamaan sille tarkastuskäynnin aikana muutamia asiakirjoja, etenkin laskelmat, joita oli käytetty vapautusta koskevaa lomaketta täytettäessä. Kantaja vastaanotti kyseisen päätöksen 28.11.2012.
- 14 Komissio lähetti 29.11.2012 kantajalle uuden kirjeen, jossa se pyysi tätä lähettämään 3.12.2012 mennessä uusia tietoja, jotka koskisivat vapautusta koskevasta lomakkeesta puuttuvaa kolmeatoista seikkaa. Kantaja lähetti 3. ja 4.12.2012 komissiolle tiettyjä asiakirjoja.
- 15 Tarkastuskäynti tehtiin 6. ja 7.12.2012 kantajan tiloissa. Kantaja antoi tuolloin komissiolle tarkistetun vapautusta koskevan lomakkeen.
- 16 Komissio ilmoitti 28.1.2013 kantajalle aikovansa soveltaa tähän perusasetuksen 18 artiklaa. Kantaja jätti huomautuksensa 4.2.2013.
- 17 Komissio lähetti 21.3.2013 kantajalle ja Indonesian sekä Kiinan viranomaisille yleisen ilmoitusasiakirjan, jossa se esitti jälleenlaivausta ja kokoonpanotoimintaa koskevat vaatimuksensa ja selvitti aikomustaan ehdottaa Kiinasta lähtöisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otettujen

polkumyynnitoimenpiteiden laajentamista Indonesiasta peräisin olevaan tuontiin. Kyseisen tiedotusasiakirjan liitteessä B komissio hylkäsi kantajan vapautushakemuksen erityisesti siitä syystä, etteivät esitetyt tiedot olleet olleet luotettavia.

- 18 Kantaja kiisti 9.4.2013 päivätyssä kirjeessä yleisessä ilmoitusasiakirjassa esitetyt vaatimukset. Se esitti 28.5.2013 niitä koskevat uudet huomautukset.
- 19 Neuvosto antoi 29.5.2013 täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 501/2013, joka koskee Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnitullin laajentamista koskemaan Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia (EUVL L 153, s. 1 ; jäljempänä riidanalainen asetus).

Riidanalainen asetus

- 20 Neuvosto korosti riidanalaisen asetuksen 28–33 perustelukappaleessa yhtäältä, että niiden neljän indonesialaisen yrityksen, joilta saatiin vastaus perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisen vapautuksen hakemista koskevaan lomakkeeseen, osuus Indonesiasta unioniin tulevasta kokonaistuonnista oli 91 prosenttia raportointijaksolla. Toisaalta se katsoi, ettei yhden yrityksen toimittamia tietoja ollut voitu tarkastaa ja että ne olivat olleet epäluotettavia. Jätetyistä huomautuksista huolimatta neuvosto katsoi, että kyseisen yrityksen toimittamia tietoja ei voitu ottaa huomioon. Sitä koskevat päätelmät oli näin ollen tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Kolmen muun yrityksen katsottiin toimineen yhteistyössä.
- 21 Tutkittuaan ensin Kiinan, Indonesian ja unionin välisen kaupan tuotantomäärien kehittymisen neuvosto päätteli riidanalaisen asetuksen 45–58 perustelukappaleessa, että Indonesian ja unionin välisen kaupan rakenne oli muuttunut perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavoin sen jälkeen, kun polkumyynnitullia korotettiin heinäkuussa 2005.
- 22 Neuvosto tutki riidanalaisen asetuksen 59–67 perustelukappaleessa, millaisia toimenpiteiden kiertämiskäytäntöjä oli pantu toimeen.
- 23 Neuvosto tarkasteli riidanalaisen asetuksen 60–64 perustelukappaleessa sitä, oliko jälleenlaivaustoimintaa tapahtunut. Se katsoi ensin, että kolmen yhteistyössä toimineen yrityksen osalta tutkimuksessa ei ollut tullut esiin jälleenlaivaustoimintaa. Sitä vastoin sen yrityksen osalta, johon neuvoston mukaan oli perusteltua soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa, "[t]utkimuksessa kävi ilmi, että [kyseinen] yritys ei omistanut riittävästi tuotantovälineitä, jotta unioniin suuntautuvan viennin määrä raportointijaksolla olisi ollut perusteltua", ja "koska muita perusteita ei esitetty, voidaan päätellä, että yritys osallistui kiertämiskäytäntöihin jälleenlaivauksen kautta" (riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappale). Kun otettiin huomioon kaupan rakenteessa tapahtunut muutos, toteamukset, jotka oli esitetty sen yrityksen osalta, johon oli perusteltua soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa, ja se, että kaikki indonesialaiset tuottajat/viejät eivät olleet ilmoittautuneet ja tehneet yhteistyötä, neuvosto katsoi, että Kiinasta peräisin olevia tuotteita oli jälleenlaivattu Indonesian kautta..
- 24 Riidanalaisen asetuksen 65–67 perustelukappaleessa neuvosto tarkasteli, oliko kokoonpanotoimintaa tapahtunut. Se katsoi yhtäältä, ettei kolmen yhteistyössä toimineen yrityksen ollut todettu osallistuneen kokoonpanotoimintaan ja toisaalta ettei neljännen yrityksen, johon oli sovellettu perusasetuksen 18 artiklaa, osalta ollut voitu selvittää, oliko se osallistunut kokoonpanotoimintaan. Näin ollen ei ollut voitu osoittaa, että Indonesian kautta olisi tapahtunut perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kokoonpanotoimintaa.

- 25 Neuvosto korosti riidanalaisen asetuksen 92 perustelukappaleessa, ettei tutkimuksessa ollut tullut esille muita riittäviä syitä tai taloudellisia perusteita jälleenlaivaus- ja kokoonpanotoiminnalle kuin tarkasteltavana ollutta tuotetta koskevien voimassa olevien toimenpiteiden välttäminen.
- 26 Neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 94 ja 95 perustelukappaleessa yhtäältä, että vuonna 2005 tehdyssä välivaiheen tarkastelussa vahvistetun vahingon korjaavan tason ja raportointijakson painotetun keskimääräisen vientihinnan vertaaminen oli osoittanut merkittävää hintojen alittavuutta. Toisaalta se muistutti, että tuonnin lisääntymistä Indonesiasta unioniin pidettiin merkittävänä määrien osalta. Neuvosto päätteli tästä riidanalaisen asetuksen 96 perustelukappaleessa, että voimassa olevat toimenpiteet vaarantuivat määrien ja hintojen osalta.
- 27 Riidanalaisen asetuksen 99–102 perustelukappaleessa neuvosto tutki perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti, oliko polkumyynnin esiintymisestä todisteita, kun asiaa tarkasteltiin vuonna 2005 tehdyssä välivaiheen tarkastelussa todetun normaaliarvon valossa. Niiden indonesialaisten vientihintojen määrittämiseksi, joihin kiertämiskäytännöt vaikuttivat, vain yhteistyössä toimimattomien tuottajien/viejien vienti oli otettu huomioon. Tällöin oli käytetty parhaita käytettävissä olevia tietoja, tuossa tapauksessa Indonesiasta unioniin raportointijaksolla suuntautuneen polkupyörien viennin keskimääräisiä vientihintoja, sellaisina kuin ne oli rekisteröity Eurostatin Comext-tietokantaan. Sen jälkeen kun normaaliarvoa ja vientihintaa oli usein eri tavoin oikaistu, näiden muuttujien vertailu osoitti neuvoston mukaan, että polkumyyntiä esiintyi.
- 28 Näin ollen neuvosto päätteli, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiertämistä oli esiintynyt siten, että tuotteita oli jälleenlaivattu Indonesian kautta. Näin se laajensi täytäntöönpanoasetuksen N:o 990/2011 1 artiklan 2 kohdassa säädetyn 48,5 prosentin suuruisen lopullisen polkumyyntitullin koskemaan Indonesiasta lähtöisin olevaa tarkastellun tuotteen tuontia siitä riippumatta, oliko tuonnin ilmoitettu olevan peräisin kyseisestä maasta vai ei. Edellä 20 kohdassa esitetyt toteamukset tehtyään neuvosto myönsi vapautuksen laajennetuista toimenpiteistä kolmelle neljästä vapautusta pyytäneestä viejästä.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 29 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 9.8.2013 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 30 Kantaja esitti myös kannekirjelmään liitettyssä erillisessä asiakirjassa hakemuksen siitä, että unionin yleinen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisisi asian työjärjestyksensä 76 a artiklan mukaisessa nopeutetussa menettelyssä.
- 31 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin seitsemänten jaostoon, jonka käsiteltäväksi nyt käsiteltävä asia tämän vuoksi annettiin ratkaistavaksi.
- 32 Nopeutettua käsittelyä koskeva hakemus hyväksyttiin unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston 8.10.2013 tekemällä päätöksellä.
- 33 Komissio ja EBMA pyysivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.10. ja 8.11.2013 jättämässään asiakirjoissa, että ne hyväksyttäisiin neuvoston vaatimuksia tukeviksi väliintulijoiksi.
- 34 Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 11.11.2013 antamallaan määräyksellä komission väliintulohakemuksen.
- 35 Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemäs jaosto hylkäsi 17.12.2013 antamallaan määräyksellä EBMA:n väliintulohakemuksen.

- 36 Maxcom Ltd pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.3.2014 jättämässään asiakirjassa, että se hyväksyttäisiin neuvoston vaatimuksia tukevaksi väliintulijaksi.
- 37 Unionin yleinen tuomioistuin esitti 27.3. ja 15.5.2014 työjärjestyksensä 64 artiklaan perustuvana prosessinjohtotoimena kantajalle kirjallisia kysymyksiä ja kehotti neuvostoa vastaamaan kysymyksiin ja jättämään tiettyjä asiakirjoja. Asianosaiset toimivat näiden prosessijohtotoimien mukaisesti niille asetetuissa määräaajoissa.
- 38 Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemäs jaosto hyväksyi 16.7.2014 antamallaan määräyksellä Maxcomin väliintulohakemuksen.
- 39 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan kantajaa koskevilta osiltaan;
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 40 Neuvosto vaatii komission ja Maxcomin tukemana, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen;
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

- 41 Neuvosto on prosessijohtotoimista esittämissään kirjallisissa huomautuksissa ja sittemmin istunnossa väittänyt, ettei kannetta voida miltään osin ottaa tutkittavaksi. Oikeudenkäyntimenettelyn aikana käyttöönsä saamansa erään lehtikirjoituksen perusteella neuvosto väittää, ettei kantaja ole aito indonesialainen polkupyörien valmistaja ja että jopa sen olemassaoloa voidaan epäillä. Neuvosto päätelee kyseisestä lehtikirjoituksesta, että vain kiinalainen yritys F toimii valmistajana Indonesiassa. Kantajan tekemä vapautushakemus on näin ollen tehty väärän yrityksen nimissä. Tästä seuraa, että kanne pitäisi kokonaisuudessaan jättää tutkittavaksi ottamatta.
- 42 Kantaja kiistää neuvoston väitteen perusteettomana ja asiakirja-aineistosta ilmenemättömiin tosiseikkoihin perustuvana.
- 43 Tässä yhteydessä on syytä todeta, että lyhyt lehtikirjoitus, jonka kantajaa koskeva osa on yhden ainoan sivun pituinen ja johon neuvosto perustaa väitteensä, on moniselitteinen, eikä sillä missään tapauksessa voida perustella neuvoston väitteitä.
- 44 Kyseistä lehtikirjoituksesta nimittäin ilmenee, että Taiwanista peräisin olevan kantaja-yhtiön kotipaikka on vuodesta 1990 lähtien ollut Indonesiassa. Sen esitetään olevan polkupyörän osien valmistaja, joka myy tuotteitaan Kaakkois-Aasiassa, Indonesiassa, Etelä-Amerikassa ja Italiassa. Sen väitetään myös varanneen yhden polkupyörien kokoonpanoa harjoittavista tehtaistaan kiinalaiselle yritykselle F. Kiinalaisten polkupyörien tuontia koskevien eurooppalaisten polkumyyntitullien käyttöönoton jälkeen kantaja on vuokrannut tehtaansa yritykselle F, mutta sitä, millaisia kantajan ja viimeksi mainitun väliset suhteet täsmällisesti ottaen olivat, ei selvästi selitetä.

- 45 Näin ollen ja siitä riippumatta, voidaanko kanteen tutkittavaksi ottaminen muiden todisteiden puuttuessa kyseenalaistaa esittämällä lyhyt lehtikirjoitus, on todettava, ettei kyseinen kirjoitus millään tavoin tue edellä 41 kohdassa esitettyjä neuvoston väitteitä.
- 46 Koska neuvosto ei tältä osin ole esittänyt muita seikkoja, on katsottava, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi.

Asiakysymys

- 47 Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme perustetta. Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan rikkomiseen perustuva ensimmäinen peruste koskee oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä, jotka neuvosto oli tehnyt kiertämisen olemassaolon ja käytettävissä olleiden tietojen luonteen osalta. Toisen perusteen mukaan yhteistyöstä kieltäytymistä todettaessa rikottiin perusasetuksen 18 artiklaa, loukattiin suhteellisuusperiaatetta ja jätettiin täyttämättä perusteluvollisuus. Kolmas peruste, joka koskee perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan rikkomista ja yhdenvertaista kohtelua koskevan periaatteen loukkaamista, liittyy polkumyynnin esiintymiseen.

Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan rikkomiseen perustuva ensimmäinen kanneperuste

- 48 Kantajan ensimmäinen kanneperuste jakautuu kahteen osaan, joista ensimmäinen koskee kysymystä siitä, onko kaupan rakenne todellakin muuttunut ja joista toinen koskee neuvoston päätelmää, jonka mukaan kantaja oli harjoittanut jälleenlaivausta.

– Kaupan rakenteessa tapahtunut muutos

- 49 Kantaja väittää aluksi, että kiinalaiset tilastot, jotka koskevat polkupyörien vientiä Indonesiaan ja joita neuvosto käytti perustana osoittaakseen kaupan rakenteessa tapahtuneen muutoksen, ovat virheellisiä. Kantajan mukaan polkupyörien vientiin sovellettiin korkeampaa hyvityskantaa kuin polkupyörän osien vientiin, mikä oli omiaan kannustamaan kiinalaisia valmistajia ilmoittamaan pelkkien osien viennin kokonaisten polkupyörien vientiä. Näin ollen polkupyörien vientiä koskevat kiinalaiset tilastot olivat keinotekoisia korkeita, sillä suurin osa viedyistä polkupyöristä muodostui todellisuudessa polkupyörien osista. Kiinan kansantasavallasta oli siis viety Indonesiaan selvästi vähemmän polkupyöriä kuin riidanalaisessa asetuksessa olevassa taulukossa 2 esitetään.
- 50 Toiseksi kantaja katsoo, että kaupan rakenteen muuttumisen osoittamiseksi käytetyt tiedot eivät ole riittävä tuki jälleenlaivauksen toteamiselle, koska Kiinasta Indonesiaan tapahtunut polkupyörien vienti ja Indonesiasta unioniin tapahtunut vienti eivät selvästikään vastanneet toisiaan.
- 51 Kolmanneksi neuvosto ei ollut esittänyt vaihtoehtoisia selityksiä oletetulle kaupan rakenteen muuttumiselle. Erityisesti sen tuotantomääriä koskevalla tarkastelulla oli vain vähän merkitystä ja se koski väärää ajanjaksoa.
- 52 Neuvosto kiistää kaikki nämä väitteet perusteettomina.
- 53 Tässä suhteessa on aluksi syytä korostaa, että ensinnäkin kantajan toimittamasta asiakirjasta, jossa esitetään polkupyöriin ja polkupyörien osiin sovellettavat eri hyvityskannat, ilmenee, että polkupyörien osiin ja kokonaisiin polkupyöriin näytetään todellakin sovellettavan toisistaan eroavia arvonlisäveron hyvityskantoja.

- 54 Kantaja ei kuitenkaan ole esittänyt todisteita, joilla voitaisiin näyttää toteen, että kiinalaiset viejät tai tulliviranomaiset ilmoittivat tästä johtuen pelkkien polkupyörän osien viennin kokonaisten polkupyörien vientinä. Kantajan esittämät asiakirjat koskevat nimittäin vain muutamia liiketoimia. Vaikka olisikin niin, että kyseisillä asiakirjoilla olisi jonkinlainen todistusarvo kyseisen käytännön olemassaolon suhteen, niillä sellaisinaan ei voida näyttää toteen kyseisen käytännön olleen riittävän tavanomainen neuvoston käyttämien tilastojen kyseenalaistamiseksi. Joka tapauksessa kantaja ei loppujen lopuksi ole näyttänyt toteen, että kyseinen käytäntö oli riittävän tavanomainen kiinalaisten tilastojen pätevyyden kyseenalaistamiseksi.
- 55 Toiseksi kantaja väittää, että komissio olisi tutkinnan aikana helposti voinut päätellä tällaisen käytännön olevan olemassa, koska alan toimijat tunsivat sen hyvin. Kantaja väittää pääasiallisesti, ettei komissio ollut noudattanut huolellisuusvelvoitettaan.
- 56 Neuvosto toteaa tästä yhtäältä, ettei yksikään kyseisen tutkimuksen tai samanaikaisesti tehtyjen muiden tutkimusten kohteena olleista muista osapuolista näytä maininneen tällaista käytäntöä. Lisäksi Indonesian ja Kiinan viranomaiset, joille tutkimuksen tulokset oli lähetetty, eivät missään vaiheessa todenneet, että käytetyt tilastot olisivat olleet epäluotettavia, kun niitä verrattiin niiden omiin lukuihin. Neuvostolla ei siis ollut syytä epäillä kyseisten tilastojen luotettavuutta.
- 57 Toisaalta on tärkeä todeta, että kantaja ilmoitti tästä väitetystä käytännöstä vasta 28.5.2013 eli juuri ennen riidanalaisen asetuksen antamista ja yli 40 päivää sen määräajan päättymisen jälkeen, joka oli varattu huomautusten esittämiselle yleisestä tiedotusasiakirjasta. Se ei ollut koskaan aikaisemmin maininnut siitä. Kantajan väite siis esitettiin tutkimuksen erityisen myöhäisessä vaiheessa.
- 58 Näin ollen kantaja ei ole näyttänyt toteen, että unionin toimielimet olisivat käytettyjen tilastojen osalta tehneet arviointivirheen tai loukanneet huolellisuusperiaatetta.
- 59 Toiseksi on syytä todeta, että neuvoston riidanalaisen asetuksen 45–58 perustelukappaleessa esittämät luvut osoittavat, että Kiinan ja unionin, Kiinan ja Indonesian sekä vihdoin Indonesian ja unionin välisen kaupan rakenne oli muuttunut perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavoin.
- 60 Riidanalaisen asetuksen 45 perustelukappaleesta ja taulukosta 1 ilmenee nimittäin ensinnäkin, että polkupyörien vienti Kiinasta unioniin väheni yli 80 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Vuonna 2005 tapahtuneen tullien korotuksen ja raportointijakson päättymisen välillä tuonti väheni kolmanneksella. Toiseksi polkupyörien vienti Kiinasta Indonesiaan kasvoi tutkimusajanjaksolla yli 83 prosenttia, kuten riidanalaisen asetuksen 51 perustelukappaleesta ja taulukosta 2 ilmenee. Kolmanneksi Indonesiasta peräisin olevien polkupyörien vienti unioniin lisääntyi 2,6-kertaiseksi tutkimusajanjaksolla. Riidanalaisen asetuksen 46 perustelukappaleesta ja taulukosta 1 ilmenee, että vaikka tuonti Indonesiasta vähentyikin vuonna 2009, se pysyi hyvinkin vuosien 2004 ja 2005 tasoa korkeampana, ja se kasvoi uudelleen vuosien 2010 ja 2012 välisenä aikana.
- 61 Kuten kantaja korostaa, Kiinasta peräisin ollut tuonti Indonesiaan tosin vähentyi 10,1 prosenttia, kun taas vienti Indonesiasta unioniin kasvoi 18,6 prosenttia vuonna 2007. Unionin toimielinten käyttämistä luvuista ilmenevä suuntausta ei kuitenkaan voida kyseenalaistaa tällaisella vuosittaisella vaihtelulla. Kuten neuvosto perustellusti korostaa, Kiinan ja Indonesian sekä Indonesian ja unionin välisen kaupan muuttumisen eriaikaisuutta voi esiintyä muun muassa olemassa olevien varastojen vuoksi.
- 62 Näin ollen neuvosto ei ole tehnyt virhettä, kun se näiden lukujen perusteella katsoi, että kaupan rakenteet olivat muuttuneet.
- 63 Kolmanneksi neuvosto oli kantajan mukaan jättänyt ottamatta huomioon vaihtoehtoiset selitykset kiertämiselle, kun se oli tutkinut Indonesiasta unioniin tulevan viennin kehittämistä.

- 64 Tästä on syytä muistuttaa, ettei perusasetuksessa anneta komissiolle tutkintavaltuuksia, joiden nojalla se voisi velvoittaa yhtiöt osallistumaan tutkimukseen tai antamaan tietoja. Tällaisissa tilanteissa neuvosto ja komissio ovat riippuvaisia siitä, että osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti ja toimittavat niille tarvittavat tiedot asetetuissa määräajoissa (tuomio 24.5.2012, JBF RAK v. neuvosto, T-555/10, Kok., EU:T:2012:262, 80 kohta).
- 65 Nyt esillä olevassa asiassa on ensinnäkin syytä todeta asiakirja-aineistosta ilmenevän, ettei tutkimuksen aikana esitetty yhtään vaihtoehtoista selitystä. Neuvosto korostaa erityisesti, etteivät Indonesian viranomaiset olleet esittäneet minkäänlaisia vastakkaisia huomautuksia kaupan rakenteen muuttumisen syystä.
- 66 Toiseksi on syytä todeta, ettei kantaja itsekkään ole hallinnollisessa ja oikeudenkäyntivaiheessa esittänyt sellaista vaihtoehtoista selitystä, joka olisi omiaan selittämään kaupan rakenteiden muutokset muulla kuin alkuperin määrätyn polkumyyntitullin käyttöönotolla. Se on tyytynyt korostamaan, että neuvosto oli jättänyt ottamatta huomioon kiertämistä koskevat vaihtoehtoiset selitykset esittämättä muita täsmennyksiä kuin tuotantomäärien kehitystä koskevaan neuvoston arviointiin liittyvän kritiikin.
- 67 Kantaja katsoo, että neuvoston tuotantomäärien kehityksestä esittämä tarkastelu on epätäydellinen, sillä viimeksi mainittu ei koske koko tutkimusajanjaksoa eikä kaikkia indonesialaisia viejäryityksiä.
- 68 Riidanalaisen asetuksen 56 perustelukappaleesta ja taulukosta 3 ilmenee, että unionin toimielimet tutkivat yhteistyötä tehneiden yhtiöiden tuotantomäärien kehitystä vuoden 2009 ja raportointijakson päättymisen välillä. Kyseisestä tutkimuksesta ilmenee, että yhteistyötä tehneet indonesialaiset yhtiöt kasvattivat tuotantoaan 54 prosenttia kyseisen ajanjakson aikana.
- 69 Tässä suhteessa on syytä korostaa ensin, että unionin toimielinten menettely, kun ne käyttivät perustana pelkästään yhteistyössä olleiden indonesialaisten yhtiöiden lukuja, oli perusteltua, koska muita yhtiöitä koskevia lukuja ei ollut saatavilla tai ne eivät olleet luotettavia. Lisäksi ja kuten neuvosto on aivan oikein korostanut, vapautusta koskevan lomakkeen liitteessä olevista taulukoista, jotka on täytettävä, ilmenee, että hakijoiden piti antaa tuotantomääriään koskevat tiedot vuodesta 2004 lähtien. Tämän vuoksi komissio siis tutki koko tutkimusajanjakson aikaiset tuotantomäärät. Neuvosto on kirjelmässään perustellut tutkimuksensa rajoittumista vuoden 2009 ja elokuun 2012 väliseen ajanjaksoon sillä, että ensimmäisiin vuosiin liittyneet tiedot eivät olleet aivan täydellisiä kaikkien yritysten osalta.
- 70 Koska tutkimuksen aikana ei ole esitetty muuta perustelua kuin polkumyyntitullin käyttöönottoon nojautuva perustelu ja koska kantaja ei hallinnollisessa eikä oikeudenkäyntivaiheessa ole tässä suhteessa esittänyt minkäänlaisia konkreettisia seikkoja, neuvosto saattoi näin ollen perustellusti katsoa, ettei kaupan rakenteen muuttumiselle ollut vaihtoehtoista selitystä.
- 71 Tästä seuraa, että ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa on kokonaisuudessaan perusteettomana hylättävä.
- Jälleenlaivauksen toteuttaminen
- 72 Kanneperusteen toisessa osassa kantaja esittää kolme väitettä.
- 73 Ensiksi kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt arviointivirheen katsoessaan riidanalaisen asetuksen 62 kohdassa (ks. edellä 23 kohta), ettei kantaja omistanut riittävästi sellaisia tuotantovälineitä, joilla olisi voitu perustella sen unioniin suuntautuvan viennin määriä.

- 74 Toiseksi kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt oikeudellisen virheen perustaessaan jälleenlaivauksen olemassaolon pelkästään kaupan rakenteen muuttumiseen. Neuvosto ei ole esittänyt todisteita jälleenlaivauksen olemassaolosta eikä osoittanut jälleenlaivauksen ja oletetun kaupan rakenteiden muuttumisen välistä syy-yhteyttä.
- 75 Kolmanneksi kantaja katsoo, että muiden toimitettujen tietojen olisi todisteiden puuttuessa pitänyt olla perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja käytettävissä olevia tietoja.
- 76 Neuvosto kiistää kaikki kantajan väitteet.
- 77 Kantaja väittää ensimmäisen väitteen osalta olleensa hyvinkin Indonesiasta peräisin olevien polkupyörien valmistaja, joten sen ei siis voida katsoa sekaantuneen kiertämiskäytäntöihin. Sen vapautusta koskevalla lomakkeella antamasta vastauksesta ilmenee muun muassa, että [luottamuksellisia tietoja]¹. Se ei kiistä tuoneensa tietyn määrän Kiinasta peräisin olevia varaosia. Kyseiset varaosat oli sitten käytetty polkupyörien valmistukseen sen Tangerangin (Indonesia) tehtaalla, jossa oli [luottamuksellisia tietoja] työntekijää. Kantajan mukaan kaikki polkupyörän valmistukseen kuuluvat vaiheet sisältyivät sen tehtaassa tapahtuneeseen valmistusprosessiin.
- 78 Kantaja käyttää perustana pääasiallisesti vapautusta koskevassa lomakkeessa antamaansa vastausta ja Bureau V:n 28.11.2011 päivättyä tarkastuskertomusta osoittaakseen, että neuvostolla oli käytettävissään riittävät tiedot päätelläkseen, ettei jälleenlaivausta ollut tapahtunut.
- 79 Lisäksi kantaja väittää, ettei sillä seikalla, etteivät sen varusteet näyttäneet ollenkaan kulumisen merkkejä ja ettei tehdas ollut toiminnassa tarkastuskäynnin ajankohtana, ole minkäänlaista arvoa todisteena, toisin kuin neuvosto väittää. Kantaja korostaa myös, että riidanalaisen asetuksen 29 perustelukappaleessa oleva neuvoston toteamus, jonka mukaan kantaja oli käyttänyt kiinalaista valmistajaa polkupyöränosien toimittajana, oli ristiriidassa sen toteamuksen, ettei kantaja itse valmistanut polkupyöriä ja että se harjoitti jälleenlaivausta, kanssa.
- 80 Tältä osin on tärkeää täsmentää, ettei perusasetuksella anneta komissiolle sellaisia tutkintavaltuuksia, joiden nojalla se voisi pakottaa yritykset osallistumaan tutkimukseen tai esittämään tietoja. Tällaisissa tilanteissa neuvosto ja komissio ovat riippuvaisia siitä, että osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti ja toimittavat niille tarvittavat tiedot asetetuissa määräajoissa. Tällöin vapautusta koskevassa lomakkeessa annetut tiedot ja myöhempi tarkastuskäynti, jonka komissio voi tehdä paikanpäällä, ovat toimenpiteiden kiertämistä koskevan menettelyn sujumisen kannalta olennaisen tärkeitä. Yhteistyötä tekevien yritysten kuuluu siis niin kirjallisiin ja suullisiin kysymyksiin vastatessaan kuin tarkastuskäynnin ajanakin pitää huolta siitä, että niiden antamat tiedot ja todisteet ovat täsmällisiä ja pitävät paikkansa (ks. vastaavasti edellä 64 kohdassa mainittu tuomio JBF RAK v. neuvosto, EU:T:2012:262, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 81 Nyt esillä olevassa asiassa on syytä todeta, että kantaja on todellakin vapautusta koskevalla lomakkeella ja tarkistetulla vapautusta koskevalla lomakkeella antanut tietyn määrän merkityksellisiä tietoja. Se on etenkin kyseisiin lomakkeisiin liitetyissä taulukoissa antanut hyväksytyjä tietoja tuotantokapasiteetistaan, tosiasiallisesta tuotannostaan, myynnistään vientiin ja liikevaihdostaan, ja tiettyjä taloutteen ja kirjanpitoon liittyviä tietoja, kuten tiedot tehtaan yleiskuluista, varastoista, varaosien ostoista sekä näiden ostojen alkuperästä, valmistusprosessista ja valmistuskustannuksista. Se on myös esittänyt rahoitukseen liittyviä selvityksiä.
- 82 Aluksi on kuitenkin syytä todeta, että kantajan ensimmäisessä 5.11.2012 jätetyssä vapautusta koskevassa lomakkeessa antamat tiedot osoittautuivat puutteellisiksi, sillä ne olivat suurelta osin epätodellisia.

1 — Luottamuksellisia tietoja peitetty.

- 83 Ensimmäisessä 5.11.2012 jätetyssä vapautusta koskevassa lomakkeessa annettujen tietojen pohjalta ei nimittäin voitu määrittää kunkin polkupyöränosan kustannusta eikä niiden alkuperää, mikä aiheutti sen, että tuossa vaiheessa oli mahdotonta päättää, oliko kantaja indonesialainen polkupyörien valmistaja ja voitiinko sille siis myöntää perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vapautus.
- 84 Komissio pyysi 29.11.2012 päivätyllä kirjeellään kantajaa toimittamaan puuttuvat tiedot vastaamalla 13:een täsmälliseen kysymykseen viimeistään 3.12.2012 eli ennen tarkastuskäyntiä. Kantaja vastasi 3.12.2012 päivätyllä kirjeellään vain kahteen komission 13 kysymyksestä, mitä se ei kiistäkään.
- 85 Toiseksi 6. ja 7.12.2012 toimitetun tarkastuskäynnin aikana kantaja antoi tarkistetun version vapautusta koskevasta lomakkeesta, jossa vain tietyt kohdat – eli muista maista kuin Kiinasta ostettuja polkupyöränosia koskevat tiedot – oli saatettu ajan tasalle. Tarkistetussa vapautusta koskevassa lomakkeessa annetut tiedot jäivät kuitenkin puutteellisiksi, eikä kantaja ole tätä myöskään kiistänyt. Kantaja ei vientiä koskevissa tiedoissa missään vaiheessa toimittanut etenkään CIF-arvoja (kulut, vakuutus, rahti) tietyistä unioniin suuntautuneista liiketoimista. Kantaja ei myöskään ilmoittanut pakkaus-, vakuus- tai pankkikuluja.
- 86 Myös vapautusta koskevan lomakkeen tarkistetussa versiossa annetut tiedot osoittautuivat ristiriitaisiksi eikä niitä voitu tarkastaa.
- 87 Vapautusta koskevaan lomakkeeseen liitettyssä kahdessa taulukossa esitetyt luvut, jotka koskivat kantajan ostamien polkupyöränosien alkuperää, olivat ensinnäkin epä johdonmukaisia, mitä kantaja ei kiistä. Nämä luvut ovat kuitenkin olennaisia polkumyyntitullien mahdollista kiertämistä koskevassa menettelyssä.
- 88 Toiseksi asiakirja-aineistosta ilmenee, etteivät kantajan työntekijät tarkastuskäynnin aikana vieläkään esittäneet niitä laskelmia, joiden avulla vapautusta koskevat lomakkeet oli voitu täyttää (ks. tästä jäljempänä 112 kohta), eivätkä he selittäneet, miten vapautusta koskevissa lomakkeissa annetut luvut oli määritetty, mitä kantaja ei kiistä. Näyttää siltä, että kantajan antamat luvut oli laskettu käsin pelkällä laskimella.
- 89 Kolmanneksi asiakirja-aineistosta ilmenee myös, ettei kantaja kyennyt esittämään muita asiakirjoja kuin veroilmoituksensa, tiettyjä tullilomakkeita ja useita kappaleita laskuista. Kantajalle ei ollut tarkastettuja vuosikertomuksia eikä sellaisia kirjanpitojärjestelmiä, jotka olisivat mahdollistaneet vapautusta koskevissa lomakkeissa annettujen lukujen ja liiketoimista koskevan luettelon tyhjentyvyyden helpon tarkastamisen. Tuotantomääriä ei esimerkiksi ollut ollut mahdollista korreloida myyntien ja varastojen kanssa. Tältä osin on syytä korostaa, että komissio oli 27.11.2012 päivätyssä kirjeessään ilmoittanut etukäteen kantajalle, että tämän piti toimittaa sille tarkastuskäynnin aikana kaikki asiakirjat ja etenkin laskelmat, joiden avulla se voisi tarkastaa vapautusta koskevassa lomakkeessa annetut luvut.
- 90 Kolmanneksi komissio ilmoitti tarkastuskäynnin jälkeen 28.1.2013 päivätyssä kirjeessään kantajalle aikovansa soveltaa tähän perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja tarjosi tälle uudelleen mahdollisuutta toimittaa tarvittavat asiakirjat. Kantajan 4.2.2013 päiväty, yhden ainoan sivun pituinen vastaus ei antanut tässä suhteessa merkittävämpää uutta tietoa, koska kantaja tyytyi pääasiallisesti vain toteamaan uudelleen tehneensä asianmukaista yhteistyötä. Kantaja ei edelleenkaan 9.4.2014 päivätyyn yleiseen ilmoitusasiakirjaan vastatessaan – sen enempää kuin myöhässä esitetystä 28.5.2013 päivätyssä kirjeessäänkään – antanut sellaisia konkreettisia tietoja, joilla vapautusta koskevassa lomakkeessa annettuja lukuja olisi voitu perustella.
- 91 Neljänneksi Bureau V:n 28.11.2011 päätystä tilintarkastuskertomuksesta, joka tarkastettiin 16.7.2012, on todettava, ettei se missään tapauksessa osoita kantajan valmistaneen itse Indonesiasta peräisin olevia polkupyöriä tai voivan vastata perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädettyjä perusteita, kuten neuvosto perustellusti toteaa.

- 92 Mainittu kertomus ei näet koske sitä, harjoittiko kantaja käytäntöjä, menettelyjä tai toimintaa, jolla ei ollut muuta riittävää syytä tai taloudellista perustetta kuin alkuperäisen polkumyynnitullin käyttöön ottaminen. Kyseinen kertomus osoittaa korkeintaan, että kantaja harjoitti sen julkaisemishetkellä polkupyörien valmistusta, mitä ei ole kiistetty. Tässä suhteessa on tärkeää korostaa, että kyseinen tilintarkastuskertomus koskee olennaisesti työehtoja ja organisaation laatua. Se ei näin ollen sisällä merkityksellisiä tietoja tuotantomäärien kehittämisestä ja varaosien alkuperästä.
- 93 Kantajan unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittamat valokuvat ja videot eivät nekään osoita, että se olisi indonesialainen polkupyörien valmistaja, eivätkä näin ollen, ettei se ollut sekaantunut perusasetuksen 13 artiklassa tarkoitettuun kiertämiseen, koska niiden nojalla ei ole mahdollista täsmällisesti määrittää muun muassa käytettyjen raaka-aineiden alkuperää.
- 94 Vapautusta koskevilla lomakkeilla, Bureau V:n tilintarkastuskertomuksella ja oikeudenkäynnin eri vaiheissa esitetyillä valokuvilla, joihin kantaja vetoaa, ei voida näyttää toteen, että kantaja olisi todellakin Indonesiasta peräisin oleva viejä tai että se vastaisi perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädettyjä perusteita.
- 95 On todettava, että asiakirja-aineiston perusteella neuvostolla ei silti ollut riittävästi tietoja riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa nimenomaisesti esittämänsä sen päätelmän tueksi, jonka mukaan kantaja ei unioniin suuntautuva vienti huomioiden omistanut riittävästi tuotantovälineitä ja jonka mukaan tämä oli osallistunut kiertämiskäytäntöihin eli toimenpiteiden kohteena olleen tuotteen lähettämiseen kolmansien maiden kautta.
- 96 Tämän osalta on aluksi korostettava, että neuvoston päättely nojautui suurelta osin komission virkamiesten tarkastuskäynnin aikana tekemiin havaintoihin.
- 97 Komission virkamiesten mukaan oli käynyt ilmi, ettei kantajalla muun muassa ollut koneita, joita tarvittiin valmistamaan riittävästi osia ilmoitettuihin määriin verrattuna. He totesivat, että kantajan tuotantolaitos oli heidän saapuessaan lukittu ja että tietyt tuotantokoneet olivat uusia tai niitä ei luultavasti ollut viime aikoina käytetty. Siellä ei myöskään ollut leikkaus- eikä hitsauslaitteita. Komission virkamiehet olivat turhaan pyytäneet, että he saisivat nähdä alumiinivanteisiin käytetyt raaka-aineet ja työstämättömät rungot. Sitä vastoin he olivat löytäneet kokonaisia polkupyöriä sisältäviä laatikoita, joihin oli tehty merkintä ”valmistettu Indonesiassa” mainitsematta kantajan kiinalaista tavarantoimittajaa, ja runkoja sisältäviä laatikoita, joissa ei ollut merkintää alkuperästä. Tarkastusryhmä huomasi, että kaikki nähdyt rungot olivat tavarantoimittajien toimittamia ja valmiiksi maalattuja. Kantajan työntekijät eivät olleet kysyneet antamaan tuotantoprosessia koskevia selityksiä.
- 98 Yksikään näistä havainnoista, tarkasteltiinpa niitä erikseen tai yhdessä, ei vakuuttavasti osoita jälleenlaivauksen suuntaan.
- 99 Kun yrityksen toiminta kiertämistä koskevan menettelyn aloittamisen jälkeen on voimakkaasti hidastunut, siitä, että tehdas tarkastuskäynnin aikana oli hyvässä kunnossa ja että raaka-ainetarastot olivat vähäisiä, ei voida päätellä mitään. Kantajan on lisäksi todennut tästä, että se oli myynyt tietyt tuotantoketjunsä osia toimintansa vähentymisen vuoksi. Se on myös maininnut, että tietyt tuotantokoneet oli ostettu vastikään tehtaalla 23.4.2009 sattuneen tulipalon jälkeen, ja esittänyt niitä koskevat laskut. Se oli näin ollen toukokuussa 2009 ja heinäkuussa 2011 tehnyt uudelleen investointeja muun muassa kokoamislinjoihin.
- 100 Tietyt havainnot, kuten se, ettei kantajan kiinalaista tavarantoimittajaa ollut mainittu missään tai että muutamat laatikot sisälsivät runkoja, joiden alkuperää ei ollut mainittu, myötävaikuttivat tietysti kantajan todellista toimintaa koskevien epäilyjen syntymiseen, ja näitä epäilyjä tuki se, ettei tämä koskaan perustellut vapautusta koskevissa lomakkeissa antamia tietoja. Kyseiset seikat eivät kuitenkaan millään tavoin näytä toteen, että kantaja olisi osallistunut jälleenlaivaukseen.

- 101 Kantajan kiistämästä väitteestä, jonka mukaan kantajan työntekijät eivät tarkastuskäynnin aikana kyenneet selvittämään tuotantoprosessia, on syytä todeta, että neuvoston unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin antamista kirjallisista vastauksista ilmenee, että komission tarkastusryhmä tapasi vain myyntiosaston työntekijöitä eikä tuotantoasiantuntijoita.
- 102 Toiseksi neuvosto käytti edellä 97 kohdassa esitettyjen, tosiseikkoja koskevien havaintojen tukena lähes yksinomaan komission virkamiesten tarkastuskertomusta eikä mitään muita aineellisia seikkoja. Kantaja kiistää suurimman osan tarkastuskertomuksessa esitetystä toteamuksesta, erityisesti toteamuksen, jonka mukaan kokoamislinjat eivät toimineet tai tiettyjä raaka-ainevaroja ei ollut. Neuvosto on tosin kirjelmässään ja istunnossa viitannut tiettyihin kantajan esittämiin tai komission virkamiesten tarkastuskäynnillä ottamiin valokuviin. Kyseisistä valokuvista ei kuitenkaan saada mitään tietoja siitä, osallistuiko kantaja jälleenlaivaukseen.
- 103 Kolmanneksi neuvosto perustaa päätelmänsä siihen, että kantaja ei missään vaiheessa esittänyt todisteita, joilla se olisi kyennyt näyttämään toteen, että se oli todellakin indonesialainen valmistaja tai että se täytti perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetyt perusteet. Vaikka tämä toteamus onkin vahvistettu edellä 94 kohdassa, se ei sinänsä voi aiheuttaa sitä, että kantaja olisi osallistunut jälleenlaivaustoimintaan.
- 104 Kun 95–103 kohdassa todettu otetaan huomioon, neuvostolla ei ollut riittävästi tietoja, jotta se olisi voinut päätellä, ettei kantaja omistanut riittävästi tuotantovälineitä, jotta unioniin suuntautuvan viennin määrä olisi ollut perusteltua, ja että se näin ollen osallistui jälleenlaivaukseen.
- 105 Ei tosin ole mahdotonta, että kantaja osallistui jälleenlaivaustoimintaan kaikkien niiden käytäntöjen, menettelyjen tai toimintojen puitteissa, joille ei ollut muuta riittävä syytä tai taloudellista perustetta kuin perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan toisessa kohdassa tarkoitetun alkuperäisen polkumyöntitullin käyttöön ottaminen. Toisin kuin komissio on istunnossa väittänyt, se seikka, ettei kantaja ole voinut näyttää toteen olleensa todellakin indonesialainen valmistaja tai täyttäneensä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetyt perusteet, ei silti mahdollistanut sitä, että neuvosto voi näytön puuttuessa päätellä kantajan osallistuneen jälleenlaivaukseen, koska tällaista mahdollisuutta ei ole annettu perusasetuksessa tai oikeuskäytännössä.
- 106 Näin ollen ensimmäisen perusteen toinen osa on hyväksyttävä, eikä kantajan muita väitteitä tarvitse tutkia.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 18 artiklaa on rikottu, suhteellisuusperiaatetta on loukattu ja perusteluvollisuutta on rikottu

- 107 Toinen kanneperuste jakautuu neljään osaan, joilla pyritään muun muassa näyttämään toteen, että neuvosto oli tehnyt oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä riidanalaisen asetuksen 29–33 perustelukappaleessa, kun se katsoi, ettei kantaja ollut tehnyt perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitettua yhteistyötä. Ensimmäisessä osassa kantaja väittää tehneensä yhteistyötä parhaansa mukaan, mitä neuvosto ei ollut ottanut huomioon rikkoen näin perusasetuksen 18 artiklaa. Toisessa osassa, joka sekin perustuu perusasetuksen 18 artiklan rikkomiseen, se kiistää toteamuksen, jonka mukaan se ei ollut toiminut yhteistyössä. Kolmannessa osassa se väittää neuvoston rikkoneen perusteluvollisuuttaan jättäessään selittämättä, mitä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja käytettävissä olevia tietoja se oli ottanut huomioon. Neljännessä osassa se katsoo, että neuvosto on perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan vastaisesti jättänyt ottamatta huomioon tiedot, joita kantajan toimitti sille koko tutkimuksen ajan. Suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska kaikkia kantajan toimittamia tietoja ei otettu huomioon.
- 108 Neuvosto kiistää kaikki kantajan väitteet.

109 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että ensin on syytä käsitellä toinen osa ja tämän jälkeen ensimmäinen, kolmas ja neljäs osa toinen toisensa jälkeen.

– Yhteistyön puuttumista koskeva toteamus

110 Kantaja esittää toisen perusteen toisen osan tueksi tiettyjä perusteluja, joilla pyritään näyttämään toteen, että toteamus, jonka mukaan kantaja ei tehnyt yhteistyötä, on virheellinen. Se väittää muun muassa, ettei laskemien esittämättä jättäminen sinänsä riittänyt aiheuttamaan kyseistä toteamusta.

111 Tästä on muistutettava heti aluksi, että toimielimet valtuutetaan perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä käyttämään käytettävissä olevia tietoja, jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimusta. Käytettävissä olevien tietojen käyttäminen on sallittua myös silloin, kun kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja. Kyseisen säännöksen sanamuoto osoittaa, että nämä neljä edellytystä ovat vaihtoehtoisia, joten jos yksikin niistä täyttyy, toimielimet voivat tehdä alustavat tai lopulliset päätelmät käytettävissä olevien tietojen perusteella (tuomio 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics ym. v. neuvosto, T-633/11, Kok., EU:T:2014:271, 44 kohta).

112 Nyt esillä olevassa asiassa on ensinnäkin syytä todeta, ettei yhteistyön puuttumista perustella riidanalaisessa asetuksessa pelkästään sillä, ettei laskelmia, joiden avulla olisi ollut mahdollista vertailla vapautusta koskevassa lomakkeessa annettua vastausta viejän rahoitusta ja kirjanpitoa koskeviin asiakirjoihin, ollut toimitettu. Sitä perustellaan myös sillä, että pyydetyt tiedot toimitettiin myöhässä, että tiedot olivat ristiriitaisia ja epäluotettavia ja että tarkastuskäynnillä oli kohdattu vaikeuksia. Ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä on näet jo näytetty toteen, että kantajan toimittamat tiedot osoittautuivat epätäydellisiksi, ristiriitaisiksi eikä niitä voitu tarkastaa. Kantaja ei siis ole antanut tarvittavia tietoja edellä 111 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetuin tavoin.

113 Toiseksi kantaja toteaa, että sen tuotantoluvuissa ilmenneet epäjohtonmukaisuudet johtuivat rekisteröintiajanjaksojen ja todellisen tuotantotahdin välisistä viivästyksistä. Se katsoo, että tämä väite saa tukea sen 4.2.2013 päiväästä kirjeestä. On kuitenkin riittävää todeta, ettei 4.2.2013 päivättyyn kirjeeseen sisälly tästä todisteita.

114 Kolmanneksi kantaja korostaa, että ainakin osa toimitetuista tiedoista oli oikein, koska neuvosto itsekin oli myöntänyt, että esitetyt vientimyyntiluvut pitivät paikkansa. Riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappaleesta ilmenee todellakin neuvoston vahvistaneen toteamuksen, jonka mukaan kyseiset luvut pitivät paikkansa. Nämä luvut koskevat kuitenkin neuvoston mukaan ensinnäkin koko vientimyyntiä eivätkä pelkästään vientiä unioniin eikä niiden täsmäyttäminen ollut ollut mahdollista, mitä kantaja ei kiistä. Toiseksi se seikka, että vientiä koskevat luvut ovat oikein ja tarkistettavissa, ei tarkoita, että vietyjen tuotteiden alkuperää koskevat luvut on nekin vahvistettava.

115 Neljänneksi siitä seikasta, että kantajan myyntijohtaja oli samanaikaisesti erään kiinalaisen valmistajan, joka sattui olemaan kantajan pääasiallinen polkupyöränosien toimittaja, palveluksessa, on todettava olevan totta, ettei tämä seikka yksinään ole sellainen, että se voisi olla perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitetun yhteistyön puuttumisen perusta. Selitykset, jotka kantaja antoi kyseisen työntekijän asemasta, osoittautuivat kuitenkin erityisen sekaviksi, ja tällä on merkitystä arvioitaessa kantajan yhteistyötä. On myöskin syytä korostaa kantajan vapautusta koskevassa lomakkeessaan ilmoittaneen, ettei sillä ollut mitään sidosta kiinalaisiin yrityksiin. Sen seikan mahdolliseen merkitykseen nähden, että kantajan myyntijohtaja oli myös kiinalaisen polkupyöräyhtiön palveluksessa, Indonesian kautta tapahtuvan kiertämisen toteamiseksi oli joka tapauksessa perusteltua, että komissio esitti siitä kantajalle kysymyksiä ja että kyseinen seikka mainitaan riidanalaisessa asetuksessa.

116 Viidenneksi kantaja väittää, että yhteistyö puuttui vain kokoonpano- mutta ei jälleenlaivaustoiminnan osalta. Se korostaa tässä suhteessa sitä, että riittämättömäksi väitetty yhteistyö koski vain Kiinasta peräisin olevien osien arvoa. Sen mukaan kyseistä tietoa tarvittiin yksinomaan päätettäessä, suorittiko se kokoonpanotoimintaa eli noudattiko se perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti sääntöjä, jotka koskivat Kiinasta tuotujen osien suhteellista osuutta valmistetun tuotteen kokonaisarvosta. Koska Indonesian kautta tapahtunut kiertäminen perustettiin riidanalaisessa asetuksessa yksinomaan jälleenlaivaustoimintaan, toteamuksella, jonka mukaan kantaja ei ollut toiminut yhteistyössä, liittyy kantajan mukaan sellaisiin toteamuksiin, joilla ei ole merkitystä kiertämistä koskevan neuvoston väitteen kannalta katsoen.

117 Tässä suhteessa on ensinnäkin syytä todeta, että kantajan esittämästä vapautusta koskevasta lomakkeesta ilmenee tämän yrittäneen näyttää toteen täyttävänsä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetty perusteet. Komissio saattoi siis yleisen tiedotusasiakirjan liitteessä B perustella päätöksensä olla myöntämättä vapautusta kantajalle sillä, ettei se ollut esitettyjen tietojen perusteella kyennyt tekemään kyseisten perusteiden mukaisia laskelmia. On muistutettava, että tutkimus koski sitä, oliko Indonesian kautta tapahtunut kiertämistä, eikä sitä, oliko kyse erityisestä kiertämisen muodosta. Komissio on toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen vireillepanosta annetun asetuksen N:o 875/2012 yhdeksännessä perustelukappaleessa lisäksi maininnut Indonesian kautta tapahtuvan jälleenlaivaus- ja siellä tapahtuvan kokoonpanotoiminnan.

118 Toiseksi on muistutettava, ettei kantaja missään vaiheessa ole näyttänyt toteen olevansa todellakin Indonesiasta peräisin oleva polkupyörien valmistaja tai täyttävänsä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa asetetut perusteet, eli se ole kysennyt näyttämään toteen unioniin huomattavina määrinä tuomiensa polkupyörien alkuperää. Kantajan antamat tiedot olivat joka tapauksessa riittämättömiä, koska tutkimuksen tarkoituksena oli juuri selvittää, oliko kantaja osallistunut alkuperäisen polkumyynnitullin kiertämiseen Indonesian kautta, siitä riippumatta, miten neuvosto sittemmin näitä käytäntöjä luonnehtisi.

119 Näin ollen tämä väite on perusteettomana hylättävä.

120 Toisen kanneperusteen toinen osa on näin ollen kokonaisuudessaan perusteettomana hylättävä.

– Kantajan yhteistyön vaikutukset

121 Kantaja väittää ensimmäisessä osassa, ettei neuvosto ollut perusasetuksen 18 artiklan vastaisesti ottanut huomioon sitä, että se oli parhaansa mukaan tehnyt yhteistyötä. Se korostaa muun muassa tehneensä vapautusta koskevan hakemuksen sekä toimittaneensa tarkistetun kyselylomakkeen ja suostuneensa vastaanottamaan komission ryhmän tarkastuskäynnin aikana. Yhteistyötä oli lisäksi tehty vaikeissa olosuhteissa, koska kantajan hallintoresurssit olivat rajalliset eikä se ollut perillä komission hallinnollisista menettelyistä.

122 Tältä osin on aluksi todettava, että saatavilla olevien tietojen käyttäminen on perusteltua muun muassa silloin, kun yritys kieltäytyy tekemästä yhteistyötä tai kun se toimittaa virheellisen tai harhaanjohtavan tiedon, koska perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä ei edellytetä toiminnan tahallisuutta. Niiden ponnistusten laajuus, joihin asianosainen on ryhtynyt ilmoittaakseen tiettyjä tietoja, ei ole välttämättä yhteydessä toimitettujen tietojen laatuun eikä se missään tapauksessa ole ainoa ratkaiseva tekijä. Jos pyydettyjä tietoja ei loppujen lopuksi saada, komissiolla on oikeus käyttää pyydettyjen tietojen osalta saatavilla olevia tietoja (tuomio 4.3.2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. neuvosto, T-409/06, Kok., EU:T:2010:69, 103 ja 104 kohta).

123 Lisäksi on syytä muistuttaa, että unionin toimielinten tehtäviin kuuluu päättää, pitävätkö ne asianomaisen osapuolen toimittamien tietojen tarkastamista varten tarpeellisena vahvistaa kyseiset tiedot kyseisen osapuolen tiloihin tehtävällä tarkastuskäynnillä, ja että jos asianomainen osapuoli

vaikeuttaa toimittamiensa tietojen tarkastamista, perusasetuksen 18 artiklaa voidaan soveltaa ja saatavilla olevia tietoja käyttää. Vaikka tarkastuskäynnistä kieltäytyminen on ristiriidassa lojaalin ja huolellisen yhteistyön tavoitteen kanssa, jonka noudattaminen pyritään varmistamaan perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdalla, kyseiseen käyntiin suostuminen ei sinänsä aiheuta sitä, että yhteistyötä todettaisiin tehdyn (ks. vastaavasti tuomio 25.10.2011, Transnational Company "Kazchrome" ja ENRC Marketing v. neuvosto, T-192/08, Kok., EU:T:2011:619, 273 ja 275 kohta).

- 124 Näin ollen se, että vapautusta koskeva lomake ja tämän jälkeen sen tarkistettu versio on jätetty ja että komission virkamiehet on otettu vastaan tarkastuskäynnillä, eivät riitä sen toteamiseen, että yhteistyötä on tehty, tai siihen, että unionin toimielinten olisi otettava huomioon puutteelliset tiedot. Komission tässä tapauksessa pyytämät tiedot eivät myöskään aiheuttaneet erityisen suurta hallinnollista rasitusta. Neuvoston mukaan kantajan myynti- ja hallinto-osastolla työskenteli 16 henkilöä, mitä kantaja ei ole kiistänyt.
- 125 Toiseksi on korostettava, että perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saada jättää huomiotta, jos mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, jos tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja jos osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan. Sen sanamuoto osoittaa, että näitä neljää edellytystä sovelletaan samanaikaisesti. Niistä yhdenkin täyttymättä jääminen estää näin ollen kyseisen säännöksen soveltamisen ja siis kyseisten tietojen huomioon ottamisen (ks. edellä 111 kohdassa mainittu tuomio Guangdong Kito Ceramics ym. v. neuvosto, EU:T:2014:271, 100 kohta).
- 126 Perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa ei tässä tapauksessa voitu soveltaa, koska kantaja ei antanut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tarvittavia tietoja, jotka olisivat olleet omiaan näyttämään toteen, että se todellakin oli Indonesiasta peräisin oleva valmistaja tai että se täytti perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetyt perusteet, kuten edellä 80–94 kohdassa on esitetty. Vaikka se olisikin yhtäältä antanut tarvittavat tiedot ja toisaalta todella parhaansa mukaan tehnyt yhteistyötä, edellä on jo todettu, ettei toimitettuja tietoja voitu tarkistaa.
- 127 Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa on siis perusteettomana hylättävä.

– Perustelut

- 128 Kantaja katsoo ensinnäkin, että neuvoston olisi pitänyt erottaa kokoonpanoa koskevaan väitteeseen liittyvä yhteistyö jälleenlaivausta koskevaan väitteeseen liittyvästä yhteistyöstä. Koska neuvosto oli jättänyt täsmentämättä, liittyivätkö annetut tiedot jälleenlaivausta vai kokoonpanoa koskevaan väitteeseen, riidanalaisen asetuksen perustelut ovat puutteelliset.
- 129 Toiseksi kantaja esittää, ettei neuvosto kaikki annetut tiedot hylättyään selittänyt, millaisiin perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin käytettävissä oleviin tietoihin se oli perustanut kiertämisen olemassaoloa koskevan päätelmänsä. Se katsoo myös, että neuvoston olisi pitänyt täsmentää, miksi huomiodut käytettävissä olevat tiedot olivat parhaita mahdollisia.
- 130 On muistutettava, että unionin toimielinten toimenpiteiden perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmevä toimenpiteen toteuttajan päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden (tuomio 27.9.2005, Common Market Fertilizers v. komissio, T-134/03 ja T-135/03, Kok., EU:T:2005:339, 156 kohta). Tutkittaessa, täyttävätkö toimenpiteen perustelut SEUT 296 artiklassa asetetut edellytykset, huomioon on sen sanamuodon lisäksi otettava myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. vastaavasti tuomio 29.2.1996, Belgia v. komissio, C-56/93, Kok., EU:C:1996:64, 86 kohta ja tuomio 27.11.1997, Kaysersberg v. komissio, T-290/94, Kok., EU:T:1997:186, 150 kohta).

- 131 Neuvosto on tässä tapauksessa noudattanut näitä periaatteita seuraavaksi esitettävistä syistä.
- 132 Ensinnäkin kantajan väitteestä, jonka mukaan neuvoston olisi pitänyt erottaa kokoonpanoa koskevaan väitteeseen liittyvä yhteistyö jälleenlaivausta koskevaan väitteeseen liittyvästä yhteistyöstä, on syytä muistuttaa, että edellä 117 kohdassa on todettu, että tutkimus koski sitä, oliko Indonesian kautta tapahtunut kiertämistä, eikä sitä, oliko kyse erityisestä kiertämisen muodosta. Yhteistyön arvioinnissa huomioon otettavat seikat olivat samankaltaisia jälleenlaivauksen ja kokoonpanon osalta. Arviointia, joka koski sitä, oliko kantaja tehnyt yhteistyötä kokoonpanoa koskevan väitteen suhteen, ei siis ollut syytä – toisin kuin kantaja väittää – erottaa arvioinnista, joka koski sitä, oliko kantaja tehnyt yhteistyötä jälleenlaivausta koskevan väitteen suhteen.
- 133 Lisäksi on syytä todeta, että riidanalaisen asetuksen 29–33 perustelukappaleessa esitetyt perustelut ovat asianmukaiset edellä 130 kohdassa mainitun oikeuskäytännön kannalta.
- 134 Riidanalaisen asetuksen 29 perustelukappaleesta nimittäin ilmenee neuvoston katsoneen, etteivät kantajan toimittamat tiedot olleet luotettavia. Kantaja ei ensinnäkään ollut säilyttänyt laskelmia, joita käytettiin vapautusta koskevan lomakkeen täyttämiseen. Sen vuoksi se ei ollut pystynyt osoittamaan, että kyseiset luvut olivat oikein. Toimitetut luvut osoittautuivat epäluotettaviksi kantajan tiloissa saatavilla olleiden asiakirjojen perusteella tarkastuskäynnin aikana tehtyjen laskelmien nojalla. Lisäksi kävi ilmi, että yrityksen myyntijohtaja oli samanaikaisesti erään kiinalaisen polkupyörävalmistajan, joka oli kantajan pääasiallinen polkupyöräosien toimittaja, palveluksessa.
- 135 Riidanalaisen asetuksen 30 ja 31 perustelukappaleesta ilmenee, että sen jälkeen kun komissio oli ilmoittanut kantajalle, että sen toimittamat tiedot aiottiin olla ottamatta huomioon, se antoi tälle mahdollisuuden huomautusten esittämiseen. Kantaja ilmoitti näissä huomautuksissaan olevansa yhteistyöhaluinen ja toimittaneensa kaikki pyydyt asiakirjat, lukuun ottamatta laskelmia, joita ei sen mukaan koskaan ollut pyydetty. Neuvosto korostaa tältä osin, että laskelmia oli hyvinkin pyydetty ennen paikalla tehtävää tarkastusta. Kantajan perustelusta, jonka mukaan paikalla tehdyt tarkastuslaskelmat olivat olleet virheellisiä yhden ainoan työntekijän antamien väärin selitysten vuoksi, neuvosto toteaa, että selityksiä oli kylläkin pyydetty useilta työntekijöiltä mutta nämä eivät olleet kyenneet ilmoittamaan lomakkeella esitettyjen lukujen alkuperää eivätkä sitä, kuinka ne oli laskettu.
- 136 Neuvosto siis päätteli riidanalaisen asetuksen 32 ja 33 perustelukappaleessa, ettei kantajan antamia tietoja ollut voitu ottaa huomioon ja että kantajaa koskevat päätelmät perustuivat käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.
- 137 Toiseksi on todettava, ettei neuvosto tosin nimenomaisesti luetellut käytettävissä olleiden tietojen tarkkaa luonnetta riidanalaisessa asetuksessa.
- 138 Riidanalaisen asetuksen 28–33, 45, 46, 50, 51, 55, 56, 92 ja 98–102 perustelukappaleesta kuitenkin ilmenee, että käytettävissä olleet tiedot sisälsivät kaikki ne tiedot, joita neuvosto oli käyttänyt päätellessään, että kantaja oli osallistunut kiertämiseen, eli muun muassa tiedot, joiden nojalla voitiin katsoa, että kaupan rakenne oli muuttunut ja ettei uskottavaa vaihtoehtoista selitystä ollut, sekä Eurostatin Comext-tietokannan tiedot, joita käytettiin perusteltaessa yhtäältä alkuperäisen polkumyynnin oikaisevan vaikutuksen poistamista ja toisaalta sellaisten todisteiden olemassaoloa, jotka osoittivat polkumyynnin olemassaolon suhteessa etukäteen vahvistettuihin normaaliarvoihin. Käytettävissä oleviin tietoihin sisältyivät lisäksi kaikki asiakirja-aineiston merkitykselliset tiedot, kantelu mukaan lukien (riidanalaisen asetuksen 10–17 perustelukappale).
- 139 Kolmanneksi perustelusta, jonka mukaan neuvoston olisi pitänyt perustella, miksi käytetyt käytettävissä olleet tiedot olivat parhaita mahdollisia, on syytä korostaa, ettei perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa eikä oikeuskäytännössä aseteta tällaista velvollisuutta. Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kun annetut tiedot ovat puutteellisia, neuvosto voi perustaa päätelmänsä käytettävissä oleviin

tietoihin (ks. edellä 111 kohta). Koska annetut tiedot tässä tapauksessa olivat puutteellisia, neuvoston ei siis tarvinnut perustella, miksi käytetyt käytettävissä olleet tiedot olivat annettuja tietoja parempia. Lisäksi on korostettava, ettei kantaja ole väittänyt, että muut käytettävissä olleet tiedot olisivat olleet parempia kuin neuvoston käyttämät käytettävissä olleet tiedot. Kantajan väite on näin ollen perusteettomana hylättävä.

140 Toisen kanneperusteen kolmas osa on näin ollen perusteettomana hylättävä.

– Kantajan antamien lisätietojen huomioon ottaminen

141 Neljännessä osassa kantaja väittää neuvoston rikkoneen perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa ja loukanneen suhteellisuusperiaatetta, koska se oli sivuuttanut kaikki annetut tiedot arvioimatta, voitiinko tiettyjä tietoja käyttää jälleenaivausta koskevan väitteen yhteydessä. Se korostaa, että se oli antanut tiedot haluttuna ajankohtana ja että ne olivat olleet helposti tarkistettavissa jälleenaivausta koskevan väitteen suhteen.

142 Perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdasta on edellä 125 kohdassa jo palautettu mieliin kyseisen kohdan soveltamisen edellytyksenä olevan neljän kumulatiivisen edellytyksen – erityisesti niiden, jotka liittyvät siihen, etteivät mahdolliset puutteet liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä ja että tiedot voidaan tarkistaa – täytyminen. Tässä tapauksessa ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä on jo näytetty toteen, että kantajan antamat tiedot jäivät epätäydellisiksi, ristiriitaisiksi ja ettei niitä voitu tarkastaa, mikä esti perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan soveltamisen, olipa kyse millaisesta kiertämisestä tahansa.

143 Perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan rikkomista koskeva väite on siis perusteettomana hylättävä.

144 Toiseksi on muistettava, että suhteellisuusperiaatteen mukaan unionin säännösten lainmukaisuuden edellytyksenä on, että säännöstössä käyttöön otetuilla keinoilla voidaan saavuttaa kyseisellä säännöstöllä lainmukaisesti tavoiteltu päämäärä ja että keinot eivät ylitä sitä, mikä on välttämätöntä kyseisen päämäärän saavuttamiseksi, ottaen huomioon, että silloin kun on käytettävissä useita asianmukaisia keinoja, on periaatteessa valittava sellainen keino, joka on vähiten rajoittava (tuomio 5.6.1996, NMB France ym. v. komissio, T-162/94, Kok., EU:T:1996:71, 69 kohta).

145 Kantaja katsoo nyt esillä olevassa asiassa pääasiallisesti, että oli ollut suhteetonta sivuuttaa kaikki annetut tiedot arvioimatta, voitiinko tiettyjä tietoja käyttää jälleenaivausta koskevan väitteen yhteydessä.

146 Tältä osin on riittävää muistuttaa, ettei kantaja missään vaiheessa toimittanut tietoja, jotka olisivat osoittaneet, että se todellakin oli indonesialainen viejä tai että se täytti perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdassa säädetyt perusteet. Neuvosto ei näin ollen kyseiset tiedot sivuuttaessaan loukannut suhteellisuusperiaatetta.

147 Toisen kanneperusteen neljäs osa on näin ollen perusteettomana hylättävä.

148 Tästä seuraa, että toinen kanneperuste on kokonaisuudessaan hylättävä.

Kolmas peruste, jonka mukaan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu

- 149 Kantaja väittää ensiksi, että neuvosto oli tehnyt tosiseikkoihin liittyviä virheitä ja arviointivirheitä käyttäessään Eurostatin Comext-tietokannasta otettuja hintatietoja. Kantajan mukaan Kiinasta peräisin olevia polkupyöriä ja polkupyörän osia koskeviin polkumyöntiasetuksiin liittyvien tutkimusten kaikissa vaiheissa oli myönnetty, etteivät Eurostatin Comext-tietokannan tiedot olleet luotettavia eivätkä ne mahdollistaneet kumoamattomien vertailujen tekemistä.
- 150 Toiseksi neuvosto oli rikkonut perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa ja loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta jättäessään huomiotta kantajan vientihinnoista antamat tiedot, joiden luotettavuus on vahvistettu riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappaleessa. Kantajan mukaan yhteistyötä tehneiden yhtiöiden antamien tietojen huomioon ottamisella vääristettiin polkumyynnin olemassaoloa koskevia lukuja.
- 151 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.
- 152 Tältä osin on syytä muistuttaa perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa säädettävän, että kiertämisen olemassaolo edellyttää näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen alkuperäisessä polkumyöntimenettelyssä määritettyihin normaaliarvoihin.
- 153 Perusasetuksesta ilmenee lisäksi, että unionin toimielinten on valittava asianmukaisin menetelmä polkumyynnin laskemiseksi ja että kyseistä valintaa tehtäessä joudutaan arvioimaan monitahoisia taloudellisia tilanteita (ks. vastaavasti tuomio 10.3.1992, *Minolta Camera v. neuvosto*, C-178/87, Kok., EU:C:1992:112, 41 kohta).
- 154 Käsiteltävässä asiassa on ensinnäkin muistutettava, että nyt esillä olevassa asiassa on jo näytetty toteen, ettei kantaja ollut tehnyt perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitettua yhteistyötä, koska annetut tiedot eivät olleet luotettavia eikä niitä voitu tarkistaa.
- 155 Riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappaleesta ilmenee tosin, että vientimyynnin arvon osalta täsmäytys oli kyllä onnistunut moitteettomasti. Neuvosto on kuitenkin aivan oikein todennut, että ainoastaan koko viennin hyväksyty arvo oli voitu täsmäyttää kirjanpitoon ja tarkistaa, eikä kantaja ole tätä kiistänyt. Annetut tiedot olivat lisäksi olleet epätäydellisiä, koska kantaja ei missään vaiheessa ollut antanut tarvittavia tietoja (ks. tältä osin edellä 85 ja 114 kohta).
- 156 Koska siis neuvostolla ei ollut kantajaa koskevia luotettavia tietoja eikä ilmoittautuneita yhtiöitä ollut, se saattoi perustellusti tukeutua käytettävissä olleisiin tietoihin.
- 157 Toiseksi kantaja kyseenalaistaa Eurostatin Comext-tietokannasta otettujen tietojen käytön perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina käytettävissä olevina tietoina. Se vetoaa asetukseen N:o 1095/2005, täytäntöönpanoasetukseen N:o 990/2011 ja asetukseen N:o 502/2011, joissa näiden tietojen luotettavuus sen mukaan kyseenalaistetaan.
- 158 Tässä suhteessa on ensinnäkin syytä korostaa, että kantajan mainitsemat kolme asetusta eivät liity toimenpiteiden kiertämistä koskeviin menettelyihin. Ne liittyvät lopullisen polkumyöntitullin käyttöönottoon, toimenpiteiden voimassaolon päättymisen nojalla tapahtuneeseen tarkasteluun ja välivaiheen tarkasteluun.
- 159 Toiseksi on syytä todeta, että sellaisten valmistajien vientihinnat, jotka eivät olleet tehneet yhteistyötä, on laskettu eri tavoin kussakin näistä kolmesta asetuksesta. Asetuksessa N:o 1095/2005 on käytetty yhteistyötä tehneiden yhtiöiden antamia tietoja, koska Eurostatin Comext-tietokannan tietoja ei pidetty riittävän täsmällisinä, kun polkumyöntiin ja vahinkoon liittyviä päätelmiä tarkasteltiin täysin uudelleen. Täytäntöönpanoasetuksessa N:o 990/2011 sitä vastoin käytettiin kuin käytettiin Eurostatin

Comext-tietokannan tietoja, koska yksi ainoa yritys oli tehnyt yhteistyötä. Asetuksessa N:o 502/2013 Eurostatin Comext-tietokannan tietoja käytettiin vain tietyssä määrin, koska niitä ei taaskaan pidetty riittävän täsmällisinä välivaiheen tarkastelun erityistilanteessa.

- 160 Toisin kuin kantaja väittää, Eurostatin Comext-tietokannan tietoja ei siis ole pidetty puutteellisina mainituissa kolmessa asetuksessa. Lisäksi on korostettava, että polkumyynnin laskentatavat erosivat toisistaan tutkimuksen kohteen ja yksittäistapauksen olosuhteiden mukaan.
- 161 Kolmanneksi kyseiset asetukset koskivat Kiinaa ja Vietnamia eivätkä Indonesiaa. Kantaja ei ole esittänyt todisteita, joilla se kykenisi näyttämään toteen, että näillä toteamuksilla oli merkitystä myös Indonesialle.
- 162 Näin ollen kantajan väitteet, jotka koskevat Eurostatin Comext- tietokannan tietojen luotettavuutta, on perusteettomina hylättävä.
- 163 Kolmanneksi kantaja toteaa yhdenvertaista kohtelua koskevan periaatteen loukkaamista koskevissa väitteissään, että jos neuvoston käyttämät luvut – eli kantajan mukaan pääasiallisesti yhteistyötä tehneiden viejien luvut – olisivat todellakin todistaneet polkumyynnin, komission olisi pitänyt aloittaa polkumyynnitutkimus muiden indonesialaisten valmistajien osalta sen sijaan, että se valitsi kantajan unionin teollisuuden vaikeuksien yksinomaiseksi ja epätodennäköiseksi aiheuttajaksi.
- 164 Tästä on ensinnäkin muistutettava, että unionin toimielinten päätelmät, joiden mukaan todisteita polkumyynnin esiintymisestä oli olemassa, oli tehty aikaisemman polkumyynnitutkimuksen aikana vahvistettujen normaaliarvojen eikä sen perusteella, mikä oli kyseisten viejien viennin normaaliarvo niiden kansallisilla markkinoilla. Riidanalaisessa asetuksessa esitetyt toteamukset eivät siis anna mitään tietoja tarpeesta aloittaa indonesialaisia valmistajia koskeva itsenäinen polkumyynnitmenettely. Myöskin on syytä muistuttaa, että yhteistyötä tehneet valmistajat olivat – päinvastoin kuin kantaja – kyenneet todistamaan, etteivät ne olleet osallistuneet toimenpiteiden kiertämiseen.
- 165 Toiseksi neuvosto on unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen vastatessaan täsmentänyt, että yhteistyötä tehneiden valmistajien viennin määrät ja arvo on vähennetty Eurostatin Comext-tietokannasta saatavilla olevista, kaikkia indonesialaisia viejiä koskevista tiedoista. Neuvosto ei näin ollen ollut käyttänyt yhteistyötä tehneiden valmistajien tietoja päätellessään, että todisteita polkumyynnin esiintymisestä oli olemassa, päinvastoin kuin kantaja väittää.
- 166 Edellä 152–165 kohdassa esitetty huomioon ottaen on syytä päättää, ettei kantaja ole näyttänyt toteen, että neuvosto olisi tehnyt oikeudellisia virheitä tai arviointivirheitä ja loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta polkumyynnin esiintymistä koskevien todisteiden olemassaolon osalta.
- 167 Kolmas kanneperuste on näin ollen kokonaisuudessaan perusteettomana hylättävä.
- 168 Kaiken edellä ja erityisesti edellä 106 kohdassa lausutun perusteella riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohta on kantajaa koskevilta osiltaan kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

- 169 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.
- 170 Komissio ja Maxcom vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, 29.5.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 501/2013 1 artiklan 1 ja 3 kohta kumotaan Chin Haur Indonesia, PT:tä koskevilta osiltaan.**
- 2) **Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan Chin Haur Indonesia, PT:n oikeudenkäyntikulut, ja se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**
- 3) **Euroopan komissio ja Maxcom Ltd vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Van der Woude

Wiszniewska-Białecka

Ulloa Rubio

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä maaliskuuta 2015.

Allekirjoitukset

Sisällys

| | |
|--|----|
| Asian tausta | 2 |
| Pääasialliset alun perin toimitetut polkumyynnimenettelyt ja tukien vastaiset menettelyt | 2 |
| Toimenpiteiden kiertämistä koskeva menettely | 3 |
| Riidanalainen asetus | 4 |
| Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset | 5 |
| Oikeudellinen arviointi | 6 |
| Tutkittavaksi ottaminen | 6 |
| Asiakysymys | 7 |
| Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan rikkomiseen perustuva ensimmäinen kanneperuste | 7 |
| – Kaupan rakenteessa tapahtunut muutos | 7 |
| – Jälleenlaivauksen toteuttaminen | 9 |
| Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 18 artiklaa on rikottu, suhteellisuusperiaatetta on loukattu ja perusteluvollisuutta on rikottu | 13 |
| – Yhteistyön puuttumista koskeva toteamus | 14 |
| – Kantajan yhteistyön vaikutukset | 15 |
| – Perustelut | 16 |
| – Kantajan antamien lisätietojen huomioon ottaminen | 18 |
| Kolmas peruste, jonka mukaan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu | 19 |
| Oikeudenkäyntikulut | 20 |